Lietas Nr. C30756619
Lietas arhīva Nr. CA-0268-22/10
ECLI:LV:RAT:2022:0128.C30756619.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2022. gada 28. janvārī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnešu apspriedes priekšsēdētājs tiesnesis Arnis Dundurs,
tiesneses Sandra Krūmiņa un Dzintra Zvaigznekalna-Žagare,
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "NORA" prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "AROMA NOSTAĻĢIJA" par nomas līguma atcelšanu, izlikšanu un nomas maksas parāda piedziņu sakarā ar SIA "NORA" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 30. oktobra spriedumu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] SIA "NORA" 2019. gada 3. septembrī cēlusi tiesā prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību "AROMA NOSTAĻĢIJA" (turpmāk arī – SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA"), lūdzot izbeigt starp pusēm 2017. gada 1. februārī noslēgto nedzīvojamo telpu nomas līgumu un izlikt atbildētāju no šīm nedzīvojamām telpām, kas atrodas Brīvības gatvē 218, Rīgā. Vienlaikus lūgts piedzīt no atbildētājas nomas maksas parādu 3975 *euro* par laiku no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 3. septembrim.

Prasība pamatota ar apstākļiem, ka 2018. gada 24. aprīlī prasītāja atbildētājai nosūtījusi paziņojumu par līguma izbeigšanu, nosakot, ka telpas ir jāatbrīvo līdz 2018. gada 1. jūlijam. Uzskata, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma pieļaujama saskaņā ar līguma 5.1. punktu, kā arī saskaņā ar Civillikuma 2171. panta 3. punktu. Atbildētāja telpas neatbrīvo, kā arī par laiku no 2018. gada 1. jūlija ir atteikusies maksāt nomas maksu divkāršā apmērā, kā to paredz līguma 3.9. punkts gadījumā, ja nomnieks neatbrīvo telpas pēc līguma darbības beigām. Vienlaikus prasības pieteikumā norādīts uz atbildētājas pieļautiem nomas līguma pārkāpumiem saistībā ar nomāto telpu lietošanu nekārtīgi un pretēji līguma noteikumiem.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 30. oktobra spriedumu nospriests prasību noraidīt, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem.

[2.1] Novērtējot pušu strīdu par to, vai telpas lietotas atbilstoši līgumā noteiktajam telpu izmantošanas mērķim, tiesa atreferējusi līguma 1.4., 4.3. punktus. No telpu skatloga fotogrāfijām konstatējot, ka skatlogā izvietotās preces nav pārtika, tiesa atzinusi, ka atbildētāja izmanto telpas neatbilstoši līgumā noteiktajam telpu izmantošanas mērķim, kas ir pārtikas tirdzniecība, un ka tādējādi atbildētāja pārkāpusi līguma 1.4. un 4.3. punktu.

Savukārt, novērtējot, vai atbildētāja ievērojusi līgumā noteikto pienākumu uzturēt telpas labā kārtībā, ievērojot ekspluatācijas, ugunsdrošības, drošības tehnikas, vides aizsardzības un sanitāro noteikumu prasības, veikt telpu remontu vai atjaunošanu, ja tās bojātas atbildētājas rīcības dēļ, kā arī netraucēt ēkas apsaimniekošanā, tiesa konstatējusi, ka lietā nav pierādījumu attiecīgi līguma 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. un 4.4.5. punkta pārkāpumiem. Tiesa atzinusi, ka telpu izmantošana ne tikai pārtikas, bet citu preču tirdzniecībai, nedod pamatu atzīt, ka tādējādi pārkāpts arī līguma 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. punkts. Tiesa arī nav atzinusi par pierādītu, ka atbildētāja būtu sabojājusi telpās esošo radiatoru vai kāpnes, kas izmantojamas, lai iekļūtu telpās.

[2.2] Attiecībā uz pušu strīdu par to, vai līgums ir spēkā un vai prasītājai ir tiesības vienpusēji izbeigt līgumu, tiesa nodibinājusi šādus apstākļus.

Līguma 2.1. punktā noteikts, ka līgums ir spēkā līdz 2022. gada 31. decembrim. Saskaņā ar līguma 5.1. punktu puses ir tiesīgas vienpusējā kārtā izbeigt šo līgumu 30 dienas iepriekš, rakstiskā veidā brīdinot otru pusi, kā arī veicot savstarpējos ieskaita norēķinus.

Ar 2018. gada 24. aprīļa paziņojumu par līguma izbeigšanu prasītāja, atsaucoties uz līguma 5.1. un 2.2. punktu, paziņojusi atbildētājai, ka līgums uzskatāms par izbeigtu un atbildētājai jāatbrīvo telpas 2018. gada 1. jūlijā. Papildus prasītāja norādījusi, ka līguma izbeigšanu veicinājuši būtiski līguma noteikumu pārkāpumi – līguma 4.3., 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. punkts. Atbildētāja nav izmantojusi telpas atbilstoši telpu izmantošanas mērķim, kā rezultātā pārkāpusi iepriekš minētos līguma noteikumus.

Konstatējot, ka prasība šajā daļā pamatota ar Civillikuma 1589. pantu un 2171. panta 3. punktu, tiesa atreferējusi minēto tiesību normu saturu, kā arī Civillikuma 2168. pantu attiecībā uz nomas līgumu izbeigšanu un 2170. pantu attiecībā uz vienpusēju atkāpšanos no nomas līguma.

Novērtējot minētās tiesību normas, tiesa norādījusi, ka Civillikuma 2171. pantā nav noteiktas tiesības vienpusēji izbeigt līgumu. Proti, ka nepietiek ar paziņojumu par līguma vienpusēju izbeigšanu, jo ir dotas tikai tiesības prasīt līguma atcelšanu. Arī atkāpšanās no līguma pārmērīga zaudējuma dēļ nav izdarāma ar vienpusēju paziņojumu. Atbilstoši Civillikumam iznomātājam ir tiesības prasīt atcelt līgumu pirms termiņa, ja pastāv Civillikuma 2170. un 2171. pantā noteiktie apstākļi, bet ne vienpusēji izbeigt līgumu un patvarīgi izlikt nomnieku, kā tas noteikts Civillikuma 2173. pantā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzinusi, ka līguma 5.1. punkts, kurā pielīgtas iznomātāja tiesības vienpusējā kārtā izbeigt līgumu bez jebkāda pamata, atbilstoši Civillikuma 1415. pantam ir pretējs likumam un nevar tikt piemērots, tostarp, pamatojoties uz to, nevar tikt apmierināta prasība par līguma izbeigšanu un nomnieka izlikšanu no telpām.

Secīgi tiesa nav konstatējusi Civillikuma 2171. panta 3. punktā noteikto pamatu, kas rada iznomātājam tiesības prasīt līguma atcelšanu pirms termiņa, spriedumā atkārtoti norādot, ka lietā nav pierādīta telpu bojāšana no atbildētājas puses. Proti, šo faktu pati par sevi nepierāda telpu lietošana pretēji līguma mērķim.

[3] Par minēto tiesas 2020. gada 30. oktobra spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnā apjomā.

Sūdzībā lūgts atzīt pušu 2017. gada 1. februāra nomas līgumu par izbeigtu ar 2018. gada 1. jūniju (norādīts kā precizēts prasījums) un izlikt atbildētāju no telpām, kā arī piedzīt no atbildētājas nomas maksas parādu 3975 *euro* par laiku no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 3. septembrim.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Tiesa nepareizi secinājusi, ka līgumā 5.1. punktā pušu apzināti ar nodomu pielīgtā tiesība vienpersoniski izbeigt līgumu pirms termiņa ir prettiesiska jeb neatbilstoša Civillikuma 1415. pantam.

Pretēji tam, līguma 5.1. punkts pusēm ir saistošs un ir jāpilda. Tas iekļauts līgumā, vadoties no Civillikuma 1589. panta un 2127. panta, un nav nedz pretlikumīgs, nedz negodīgs, nedz arī netikumīgs, kā arī tas nav pretrunā Civillikumam.

Šādas tiesības līgumā pielīgtas ar mērķi nodrošināt savas tiesības un atvieglot sev līguma pirmstermiņa izbeigšanu gadījumā, ja kādai no pusēm tas būs nepieciešams. Šāda vienošanās nomas līgumos nav aizliegta. Savukārt prasītāja ir izpildījusi vienīgo līgumā paredzēto priekšnosacījumu, lai līgumu varētu uzskatīt par tiesīgi izbeigtu, tas ir, par līguma izbeigšanu rakstveidā ir informējusi atbildētāju.

[3.2] Tā kā atbildētāja telpu bojā, to lietojot pretēji līgumam un nekārtīgi, tad, vadoties no Civillikuma 2171. panta 3. punkta, prasītāja šajā lietā arī var bez atbildētājas piekrišanas prasīt līguma atcelšanu. Sakarā ar to spriedumā nepareizi norādīts, ka lietā nav pierādīts līguma 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. un 4.4.5. punkta pārkāpums.

No atbildētājas 2018. gada 4. jūnija atbildes uz 2018. gada 23. aprīļa paziņojumu redzams, ka atbildētāja pēc līguma noslēgšanas bez jebkāda saskaņojuma ar prasītāju telpās veikusi uzlabojumus un remontu. Fotogrāfijas apliecina, ka kāpnes, kas izmantojamas, lai iekļūtu telpās, ir sabojātas un ir sliktā stāvoklī.

Faktu, ka kāpnes sabojātas atbildētājas tiešas vai netiešas darbības rezultātā, apliecina arī pati atbildētāja savā 2019. gada 30. oktobra vēstulē uz 2019. gada 3. oktobrī saņemto 2. oktobra rēķinu. Kaut arī atbildētāja vēstuli nav parakstījusi (iespējams apzināti), tā ir uzskatāma par pierādījumu, jo no pievienotās pasta aploksnes redzams, ka vēstuli ir sūtījusi atbildētāja prasītājai.

[3.3] Tā kā līgums ir uzskatāms par izbeigtu 2018. gada 1. jūlijā, atbildētājai saskaņā ar līguma 3.9. punktu no 2018. gada 1. jūnija līdz telpu nodošanas dienai jāmaksā nomas maksa divkāršā apmērā. Pretēji tam atbildētāja, telpas neatbrīvojot un turpinot tās lietot, nomas maksu maksā līguma 3.5. punktā noteiktajā apmērā.

[4] Rakstveida paskaidrojumos par iesniegto apelācijas sūdzību atbildētāja norādījusi, ka to uzskatījusi par nepamatotu, jo nomas līgumu var izbeigt tikai ar tiesas spriedumu. Tāpat norādījusi, ka apelācijas sūdzībā precizētais prasījums ir uzskatāms par jaunu prasījumu, bet atbilstoši Civilprocesa likuma 418. pantam šāda prasījuma precizēšana nav pieļaujama.

[5] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 29. marta spriedumu nospriests prasību noraidīt pilnīgi. Savukārt, izskatot lietu sakarā ar prasītājas kasācijas sūdzību, ar Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 16. septembra spriedumu nospriests atcelt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 29. marta spriedumu un nodot lietu jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā.

[6] Atkārtoti izskatot lietu apelācijas instancē, minētā civillieta, pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. panta pirmo daļu, tikusi nolikta izskatīšanai rakstveida procesā, ievērojot drošības pasākumus un izvērtējot apstākļus, ka lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā, nodrošinot lietas dalībnieku procesuālo tiesību ievērošanu.

M o t īv u d a ļ a

[7] Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus kopsakarā ar iesniegto apelācijas sūdzību, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un prasība ir apmierināma šādu apsvērumu dēļ.

[7.1] Starp prasītāju un atbildētāju 2017. gada 1. februārī noslēgts nomas līgums Nr. A/2017/01/60 par nedzīvojamo telpu Brīvības gatvē 218, Rīgā, ar kopējo platību 32,4 m^2, lietošanu. Minētā līguma 2.2. un 5.1. punktā puses bija vienojušās par iespēju izbeigt nomas līgumu vienpusēji, brīdinot rakstveidā par to otru pusi. Turklāt pusei, kura vienpusēji vēlas izbeigt līgumu, nav jānorāda līguma izbeigšanas iemesls.

Nav strīda par to, ka prasītāja šīs tiesības ir izmantojusi, 2018. gada 24. aprīlī nosūtot atbildētājai (lietas 15.-16. lapa) 2018. gada 23. aprīļa paziņojumu, ka iznomātās telpas jāatbrīvo 2018. gada 1. jūlijā. Civillietu tiesas kolēģija secina, ka prasītāja ir brīdinājusi otru pusi nevis 30 dienas iepriekš, kā to viņas gadījumā paredz līguma 5.1. punkts, bet divus mēnešus iepriekš, kā to paredz līguma 2.2. punkts attiecībā uz nomnieka tiesībām izbeigt līgumu pirms termiņa. Kolēģijas ieskatā šāds termiņš atbilst pušu vienlīdzīgām tiesībām izmantot vienpusējā kārtā līguma pirmstermiņa izbeigšanu, un tas ir pietiekams, lai atbrīvotu telpas, ko atbildētāja, savukārt, nav izdarījusi.

Lai gan apelācijas sūdzībā pārrakstīšanās kļūdas dēļ atsevišķās frāzēs līguma izbeigšanas datums norādīts 1. jūnijs, nevis 1. jūlijs, tomēr no prasības pieteikuma un iesniegtās apelācijas sūdzības kopumā izriet, un par to lietā strīda nav, ka gan prasītājas faktiskā rīcība gan arī celtā prasība ir vērsta uz pušu strīdu par līguma izbeigšanu ar 1. jūliju.

[7.2] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka, izbeidzoties līguma darbībai 2018. gada 1. jūlijā, atbildētāja vairs nevar aizņemt prasītājas nedzīvojamās telpas, bet, turpinot tajās atrasties, atbildētājai iestājas līguma izbeigšanas nepildīšanas sankcijas, kādas tās noteiktas 3.9. punktā. Proti, atbilstoši minētā līguma 3.9. punktam, ja īrnieks neatbrīvo telpas pēc līguma darbības beigām, nomas maksa tiek aprēķināta divkāršā apmērā par periodu līdz telpu nodošanai.

Nav strīda, ka atbildētāja ir veikusi līgumā noteiktās ikmēneša nomas maksas 265 *euro* (219+PVN) maksājumus, bet nav to maksājusi divkāršā apmērā, tādēļ prasītāja pareizi aprēķinājusi papildu nomas maksu 3975 *euro* apmērā par 15 mēnešiem laikā no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 3. septembrim.

Minētā summa kā nomas maksas pēc līguma 3.9. punkta noteikumiem parāds piedzenams no atbildētājas uz Civillikuma 1587. panta pamata, kas nosaka, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

[7.3] Visbeidzot līguma 5.1. punktā ir noteikts, ka puses ir tiesīgas vienpusējā kārtā izbeigt šo līgumu 30 dienas iepriekš, rakstiskā veidā brīdinot otru pusi, kā arī veicot savstarpējos ieskaita norēķinus.

Civillietu tiesas kolēģijas izpratnē savstarpēju ieskaita norēķinu veikšanas nepieciešamība ir tāds pats priekšnoteikumus līguma vienpusējai izbeigšanai, kā rakstveida brīdināšana noteiktajā termiņā. Tā tas būtu tulkojams arī Civillikuma 1508. panta kontekstā, kas nosaka, ka saudzīgākam iztulkojumam dodama priekšroka pret citiem, un uz tā pamata priekšroka ir tam, kurš vismazāk saista parādnieku.

Tomēr, kā redzams no lietas materiāliem, atbildētāja nav sniegusi tiesai ne rakstiski, ne arī mutiski konkrētus iebildumus vai izvirzījusi prasījumus pret prasītāju par to, ka nomas tiesisko attiecību ietvaros līdz 2018. gada 1. jūlijam prasītājai pret atbildētāju būtu palikušas kādas nenokārtotas saistības (rēķini, parādi vai tamlīdzīgi).

No lietā esošās pušu savstarpējās sarakstes (lietas 17.-18., 20. lapa) redzams, ka šāda rakstura iebildumi gan tiek izteikti, tomēr apelācijas instances tiesa tos nevar ņemt vērā, ja strīds par savstarpēju rēķinu nenokārtošanu nav bijis pirmās instances tiesā un šādus iebildumus atbildētāja nav izvirzījusi civillietā, minot konkrētus parādus un lūdzot tiesu tos pārbaudīt.

[7.4] Rezumējot teikto, Civillietu tiesas kolēģija šajā lietā atzīst, ka prasītāja ir tiesīgi atkāpusies no līguma 2018. gada 24. aprīlī un prasība ir apmierināma, atzīstot pušu 2017. gada 1. februārī noslēgto nedzīvojamo telpu nomas līgumu Nr. A/2017/01/60 par izbeigtu ar 2018. gada 1. jūliju un

izliekot atbildētāju no nedzīvojamām telpām 32,4 m^2 platībā, Rīgā, Brīvības gatvē 218.

Apstāklis, ka apelācijas sūdzībā prasītāja ir ne vairs lūgusi tiesu izbeigt 2017. gada 1. februārī noslēgto nedzīvojamo telpu nomas līgumu, bet lūgusi minēto līgumu atzīt par izbeigtu no 2018. gada 1. jūlija, nav jauns prasījums, kā to kļūdaini paskaidrojumos uz apelācijas sūdzību norādījusi atbildētājas pārstāve (lietas 90. lapa).

Faktiskos apstākļus un juridisko pamatojumu nemainot, prasītāja minēto prasījumu par līguma izbeigšanu ir precizējusi. Atbilstoši Civilprocesa likuma 418. panta otrās daļas 1. punktam prasījumu precizēšana nav uzskatāma par jaunu prasījumu.

[7.5] Pirmās instances tiesa pamatoti ir konstatējusi, ka lietā nav pierādījumu līguma 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. un 4.4.5. punkta pārkāpumiem. Par pareizu atzīstams arī tiesas secinājums, ka telpu izmantošana ne tikai pārtikas, bet citu preču tirdzniecībai, nedod pamatu atzīt, ka tādējādi pārkāpts arī līguma 4.4.1., 4.4.3., 4.4.4. punkts, kā tas norādīts prasības pieteikumā.

Vienlaikus pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka prasība celta ne tikai uz Civillikuma 2173. panta 3. punkta pamata (nomnieks vai īrnieks bojā lietu, to nekārtīgi vai līgumam pretēji lietojot), bet arī uz Civillikuma 1589. un 1587. panta pamata, kas ir patstāvīgs pamats prasības apmierināšanai, jo konkrētajā gadījumā prasītāja ir pierādījusi vienpusējas atkāpšanās tiesiskumu un nomnieces atteikšanos izpildīt savas no līguma 5.1. un 3.9. punkta izrietošās saistības.

[8] Apmierinot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu prasītājai atlīdzināmi tai radušies tiesas izdevumi proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Par prasījumu atzīt nomas līgumu par izbeigtu no 2018. gada 1. jūlija un izlikt atbildētāju no telpām, kā arī par prasījumu piedzīt nomas maksas parādu 3975 *euro* atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 4. punktam un 34. panta pirmās daļas 1. punkta b) apakšpunktam maksājama valsts nodeva attiecīgi 70 *euro* un 393,64 *euro*, gan ceļot prasību, gan iesniedzot apelācijas sūdzību. Tāpat prasītāja veikusi ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu 3,20 *euro* apmaksu. Tādējādi, atlīdzinot prasītājai šos tiesas izdevumus, no atbildētājas piedzenami kopsummā 930,48 *euro* (70x2+393,64x2+3,20).

[9] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. panta pirmajai daļai prasītājai nosakāmas tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas procentus – sešus procentus no simta gadā – no piedzītās, bet nesamaksātās summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmo un otro daļu, Covid-19 infekcijas izplatības seku pārvarēšanas likuma 21. panta otro daļu sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms 60 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430. un 432. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

apmierināt SIA "NORA" prasību pret SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA".

Atzīt starp SIA "NORA", reģistrācijas Nr. 40103005538, un SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA", reģistrācijas Nr. 40103488482, 2017. gada 1. februārī noslēgto nedzīvojamo telpu nomas līgumu Nr. A/2017/01/60 par izbeigtu ar 2018. gada 1. jūliju un izlikt SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA", reģistrācijas Nr. 40103488482, no nedzīvojamām telpām 32,4 m^2 platībā, kas atrodas Brīvības gatvē 218, Rīgā.

Piedzīt no SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA", reģistrācijas Nr. 40103488482, par labu SIA "NORA", reģistrācijas Nr. 40103005538, nomas maksas parādu 3975 *euro* (trīs tūkstoši deviņsimt septiņdesmit pieci *euro*) par laiku no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 3. septembrim, kā arī tiesas izdevumus 930,48 *euro* (deviņsimt trīsdesmit *euro* un četrdesmit astoņi centi), samaksu veicot tās norēķinu kontā Nr. LV38PARX0000477391017 kredītiestādē AS "Citadele banka".

Noteikt SIA "NORA", reģistrācijas Nr. 40103005538, tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no SIA "AROMA NOSTAĻĢIJA", reģistrācijas Nr. 40103488482, procentus – sešus procentus no simta gadā – no piedzītās, bet nesamaksātās summas.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 60 (sešdesmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas, nosakot, ka sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā un veicot drošības naudas 300 *euro* samaksu Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr. 90000068892, kontā Nr. LV83TREL8280010000000 Valsts kasē.

Tiesnesis A.Dundurs

Tiesnese S.Krūmiņa

Tiesnese Dz.Zvaigznekalna-Žagare